

MŁODA
EUROPA

MELODA
EUROPA

MEODA EUROPA 2017

projekt filmowo-edukacyjny
FUNDACJA EDUKACJI
DOKUMENTALNEJ

SPIS TREŚCI

IDEA	8
METODA	9
SPOSÓB REALIZACJI / ETAPY	10
UCZESTNICY	11
TRADYCJA I CIĄGŁOŚĆ	14
PLATFORMA KOMUNIKACJI I PROMOCJA	16
UNIKALNOŚĆ	19
PROJEKTY	20
PARTNERZY INSTYTUCJONALNI PROJEKTU	40
FUNDACJA EDUKACJI DOKUMENTALNEJ	42
ŚWIAT OD ŚWITU DO ZMIERZCHU	44
MŁODZI O MŁODYCH	46
ZREALIZOWANE FILMY	48
MŁODZI O UKRAINIE	52
FILMY W PRODUKCJI	54
OPIEKUNOWIE ARTYSTYCZNI	58
WSPÓŁPRACOWNICY PROJEKTU	62
TUTORZY WSPÓŁPRACUJĄCY	63

MŁODA EUROPA 2017 to projekt edukacyjno-filmowy skierowany do młodych filmowców z Polski, Ukrainy, Białorusi i Gruzji. Jego podstawowym celem jest przygotowanie młodych twórców do realizacji ich własnych, autorskich, kreatywnych filmów dokumentalnych.

Tak jak w naszych wcześniejszych projektach zwracamy się do pokolenia młodych ludzi, którzy właśnie wkraczają w swoją dorosłość, zadają sobie naturalne pytania dorastania: co jest ważne, gdzie znaleźć swoje miejsce w świecie, jakie mam perspektywy, jakie są moje marzenia. Wybory, których dokonują mają wyjątkową ostrość, stawka często jest bardzo wysoka.

Chcielibyśmy aby te problemy starali się opisać w swoich filmach. Aby ich bohaterowie zostali przedstawieni w całej złożoności sytuacji współczesnego świata. Pragniemy aby powstały głębokie, wewnętrzne, psychologiczne portrety bohaterów. Chcielibyśmy aby autorzy penetrując wszelkie aspekty ich życia dotarli do głębokiej prawdy o człowieku. Wierzymy, że każdy z tych filmów będzie ciekawy, wyjątkowy i oryginalny.

Tak jak w poprzednich projektach „Młodzi o młodych” i „Młodzi o Ukrainie” finałem jest prezentacja scenariuszy i zwiastunów, ale tak samo jak wcześniej nie porzucimy naszych studentów na tym etapie. Dołożymy wszelkich starań aby jak najwięcej z pomysłów zostało zrealizowanych, w postaci filmów prezentujących obraz współczesnej Europy. W ten sposób nasi studenci zrealizują też swoje zawodowe aspiracje funkcjonowania w europejskiej przestrzeni medialnej.

Metoda realizacji projektu polega na spotkaniach warsztatowych młodych filmowców z grupą doświadczonych tutorów różnych specjalności filmowych.

Opiekunami artystycznymi projektu są wybitni polscy dokumentaliści: reżyserzy, operatorzy, montażyści, teoretycy filmu: Marcel Łoziński, Jacek Bławut, Jacek Petrycki, Mirosław Dembiński, Maria Zmarz-Koczanowicz, Paweł Łoziński, Andrzej Sapija, Wojciech Staroń, Milenia Fiedler, Rafał Listopad, Andrzej Musiał, Mateusz Werner.

Postawione przez nich zadania w trakcie cyklu warsztatów są indywidualnie realizowane przez studentów pomiędzy tymi spotkaniami. Cały proces przebiega zgodnie z regułami developmentu dokumentalnego: od pomysłu, poprzez dokumentację filmową, realizację zwiastuna i stworzenie scenariusza przyszłego filmu. Ostatnim etapem jest prezentacja scenariuszy i zwiastunów na pitchingu przed przedstawicielami telewizji i innych instytucji filmowych.

Drugim istotnym elementem projektu jest stworzenie internetowej platformy wzajemnych kontaktów młodych twórców o różnych specjalnościach filmowych: scenarzystów, reżyserów, reasercherów, operatorów, dźwiękowców, montażystów, producentów, z Polski, Ukrainy, Białorusi i Gruzji. A także bazy danych pomysłów rozwijanych w ramach projektu, w celu ułatwienia realizacji przyszłych filmów dokumentalnych.

ETAP 1 / PRZEDSTAWIENIE PROJEKTU

W ramach kilkudniowych seminariów, młodzi lokalni filmowcy, przyszli uczestnicy warsztatów, spotkali się z lokalnymi partnerami Fundacji, którzy prezentowali im koncepcję projektu. Zaproszenie skierowano zarówno do uczestników wcześniejszych projektów, jak i do innych młodych ludzi zainteresowanych filmem.

ETAP 2 / SELEKCJA POMYSŁÓW

Każdy z potencjalnych uczestników miał kilka tygodni na dokumentację i przygotowanie swojego pomysłu filmowego. Zgłoszenia przyjmowano drogą elektroniczną. W każdym kraju wybrano ok. 20-30 pomysłów.

ETAP 3 / WARSZTAT SCENARIUSZOWY *(Kijów, Tbilisi)*

W ramach kilkudniowego spotkania z tutorami pomysły studentów analizowano, korygowano i uzupełniano. Stworzono ekipy reżyser – operator – kierownik produkcji, które wykonywały filmową dokumentację tematów. Określono zadania, które młodzi autorzy prowadzili samodzielnie.

ETAP 4 / DOKUMENTACJA FILMOWA

Wykorzystując sprzęt filmowy udostępniony przez Fundację ekipy prowadziły dalsze prace nad pomysłami a także gromadziły materiał filmowy do montażu zwiastunów.

ETAP 5 / WARSZTAT MONTAŻOWY *(Kijów)*

W ramach kilkudniowego spotkania oprócz prac scenariuszowych prowadzono analizę zebranego materiału i wypracowywano wstępne koncepcje zwiastunów filmowych.

ETAP 6 / MONTAŻ ZWIASTUNÓW

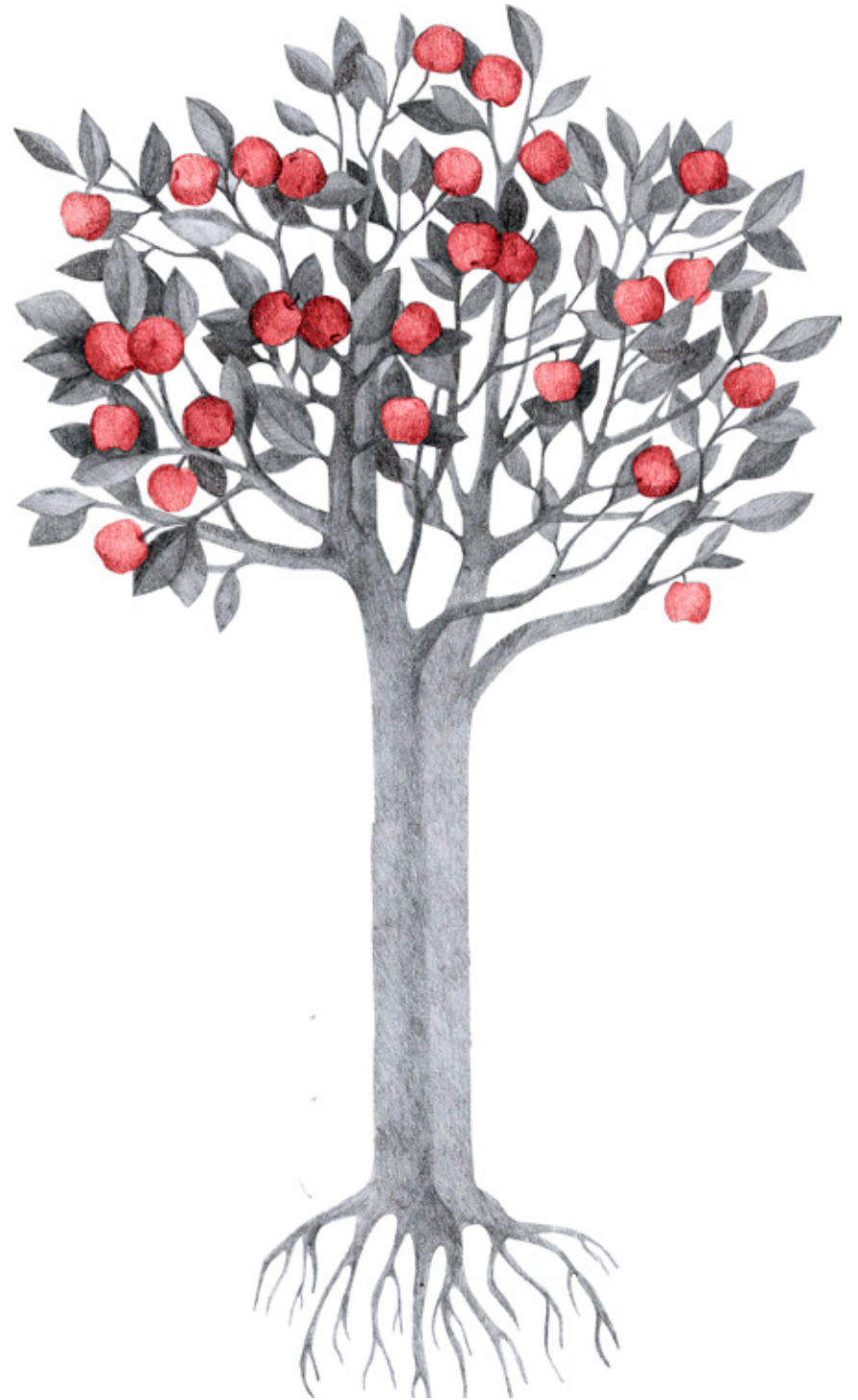
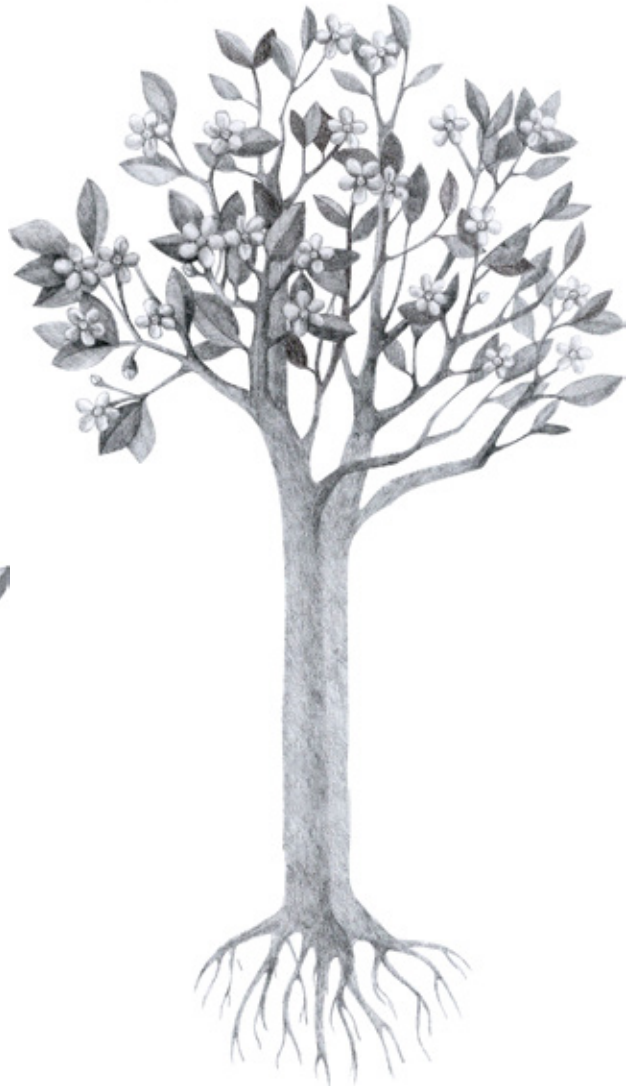
Wykorzystując sprzęt montażowy udostępniony przez Fundację ekipy prowadziły dalsze prace nad montażem zwiastunów.

ETAP 7 / WARSZTAT FINALNY I PREZENTACJA POMYSŁÓW

Podczas tego etapu powstają ostateczne wersje scenariuszy i zwiastunów. Studenci przygotowują się do publicznej prezentacji swoich pomysłów. Podczas pitchingu młodzi twórcy prezentują swoje pomysły redaktorom polskich telewizji i innym przedstawicielom instytucji filmowych. Jest to połączone z pokazami zwiastunów. Prezentacja jest otwarta dla dziennikarzy i publiczności. Spodziewamy się że efektem pitchingu będą konkretne deklaracje koprodukcyjne. W ten sposób powstanie możliwość realizacji głównego celu projektu: produkcji filmów.

Uczestnikami projektu są młodzi filmowcy, profesjonalści i studenci szkół filmowych i artystycznych z Polski, Ukrainy, Gruzji i Białorusi. Grupa składa się z reżyserów, scenarzystów, reasercherów, operatorów, kierowników produkcji, dźwiękowców i montażystów. Szacunkowa liczba uczestników to ok. 150-200 osób (30-40 z każdego kraju). Zakładamy też, że w projekcie udział biorą również studenci innych kierunków, którzy uczestniczą jako „wolni słuchacze” oraz współpracownicy przy dokumentacji filmowej. Szacujemy, że jest to kolejna grupa licząca ok. 100-120 osób.

Jako wykładowcy szkół filmowych (Szkola Filmowa w Łodzi, Szkoła Wajdy, Gdyńska Szkoła Filmowa) mamy na co dzień kontakt z młodymi twórcami z Polski. Natomiast realizując przez ostatnie sześć lat w kilkunastu krajach Europy, Azji i Ameryki projekt „Świat od świtu do zmierzchu 2011-16” spotkaliśmy się z wieloma młodymi Japończykami, Chińczykami, Hindusami, Rosjanami, Turkami, Kubańczykami, Żydami, Palestyńczykami, Azerami, Ormianami, Mołdawianami. Jednymi z najciekawszych byli młodzi Ukraińcy, Białorusini i Gruzini. Mieliśmy doskonałą okazję głęboko wniknąć w ich rzeczywistość, poznać ich problemy. Jesteśmy pod wrażeniem ich wrażliwości, pasji i talentu.

Z tych spotkań zrodziły się pomysły „Młodzi o młodych 2014” i „Młodzi o Ukrainie 2016”. W obu projektach zaproponowaliśmy naszym studentom realizację autorskich, bardzo osobistych filmów, których bohaterami mają być ich rówieśnicy – młodzi ludzie stojący na początku drogi życiowej. Aby takie filmy mogły powstać najpierw trzeba było znaleźć pomysły, przeprowadzić dokumentację filmową, napisać scenariusze i zmontować zwiastuny. Cały proces odbywał się pod naszą ścisłą opieką artystyczną. Chcieliśmy pomóc naszym studentom nie tylko budować właściwy kształt artystyczny ale także znaleźć środki na realizację i dystrybucję ich filmów w polskich i europejskich telewizjach i instytucjach filmowych. Dzięki temu młodzi filmowcy mają szansę realizować swoje aspiracje integracji z Europą.

Efekty projektu „Młodzi o młodych 2014” przeszły najśmielsze oczekiwania: 5 filmów weszło do fazy produkcji, z czego 3 ukończone: „Alisa w krainie wojny”, „Kiedy ten wiatr ustanie” i „Piano” święcą triumfy na największych festiwalach filmowych na całym świecie.

Był to także sukces w wymiarze finansowym: projekt, który kosztował 250.000 zł zaowocował realizacją filmów o łącznym budżecie ponad 2.000.000 zł.

W grudniu 2016 roku ukończyliśmy analogiczny projekt „Młodzi o Ukrainie 2016”. Jego efekty są równie wspaniałe. Spośród 10 finałowych prezentacji, 3 filmy są w różnych fazach realizacji: „Gry domowe”, „Kinooperator” i „Wieża Elfów”. Wszystkie są koprodukcjami z udziałem partnerów z różnych krajów i stacji telewizyjnych. Ośmieleni naszymi poprzednimi sukcesami, postanowiliśmy je kontynuować w jeszcze szerszej skali w ramach projektu „Młoda Europa 2017”.

MŁODA EUROPA
2017

MŁODZI O UKRAINIE
2016

MŁODZI O MŁODYCH
2014

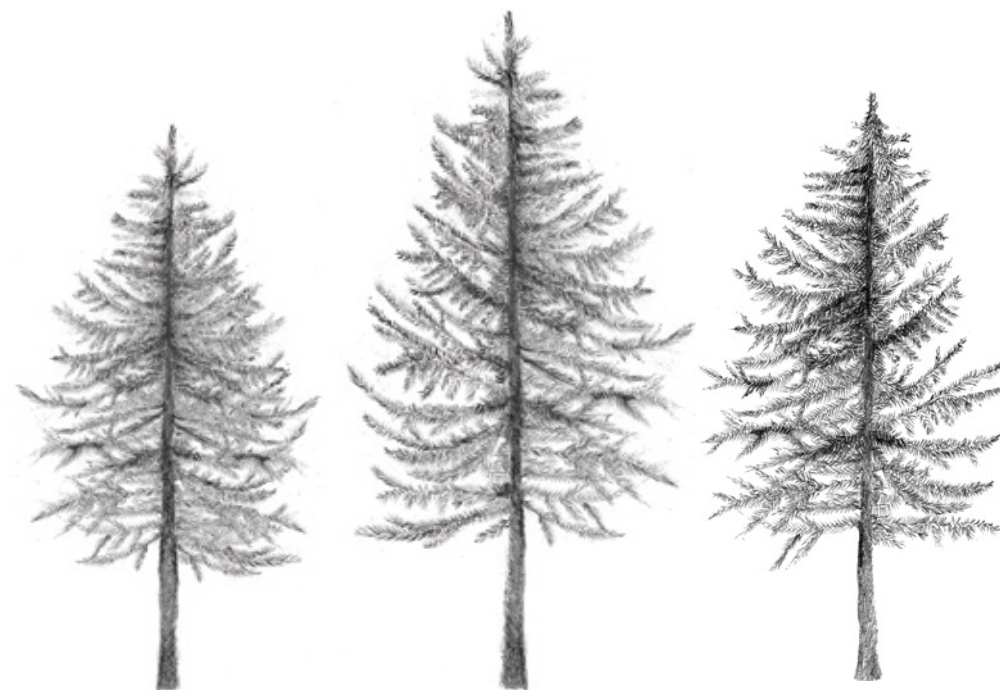

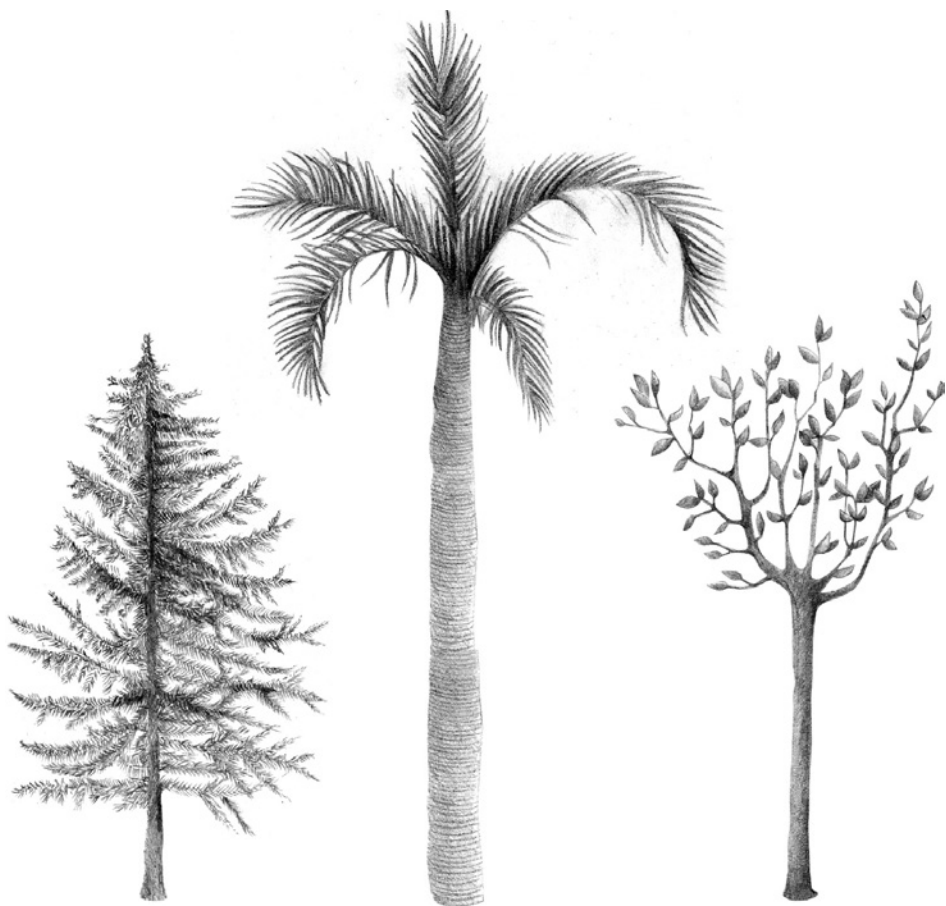

Projekt "Młoda Europa 2017" do prawidłowej realizacji wymaga jak najszerszej komunikacji nie tylko pomiędzy tutorami a studentami, w celu konsultacji w ramach procesu dydaktycznego. Bardzo istotna jest także komunikacja na innych płaszczyznach: pomiędzy uczestnikami projektu a potencjalnymi współrealizatorami a także producentami przyszłych filmów. W tym celu stworzono platformę internetową promującą ideę dokumentalnych warsztatów filmowych. Baza danych składająca się zarówno z pomysłów jak i realizatorów różnych specjalności będzie istotnym uzupełnieniem działań warsztatowych. Portal jest kanałem promocji projektu.

Aby dotrzeć do wszystkich potencjalnych uczestników projektu zorganizowano przy współudziale naszych partnerów lokalnych z Polski, Ukrainy, Białorusi i Gruzji, specjalną kampanię informacyjną z wykorzystaniem internetu, radia i telewizji a także klasycznych metod (ulotki, katalogi, plakaty). Wszystkie materiały drukowane oraz zamieszczane w internecie zawierają informacje o partnerach i podmiotach współfinansujących projekt.

W Europie organizuje się wiele szkoleń profesjonalistów filmowych z różnych dziedzin. Powszechne są również fora pitchingowe umożliwiające prezentację projektów dokumentalnych. Można również znaleźć bazy danych prezentujących twórców i ich filmy.

Unikalność projektu MŁODA EUROPA 2017 polega na połączeniu tych wszystkich form w jeden spójny program, który umożliwia młodym filmowcom z Europy Wschodniej przygotowanie i prezentację ich pomysłów, zarówno na pitchingu jak i w bazie internetowej. Jest to również wyjątkowa okazja do nawiązania kontaktów pomiędzy twórcami z różnych krajów i wspólnej prezentacji projektów co wzmacnia ich szanse.

Większość programów w Europie ogranicza się do kilkudniowego szkolenia przed pitchingiem i pozostawia projekty ich własnemu życiu po prezentacji. Wyjątkowość naszego programu polega na długofalowej opiece począwszy od samego załączka pomysłu i kontynuacji jej aż do realizacji filmu i dalej w trakcie jego dystrybucji festiwalowej, kinowej i telewizyjnej.

LIUBOU ZIAMTSOVA

Urodzona 14.05.1991 r., w Mińsku (*Białoruś*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › ukończyła Białoruską Państwową Akademię Sztuk Pięknych, kierunek: reżyseria filmów dokumentalnych
- › studia w Szkole Wajdy, kurs DOK PRO (*Warszawa, Polska*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › zrealizowała 4 średniometrażowe i krótkie filmy dokumentalne
- › realizacja zdjęć filmowych, montaż, scenopisarstwo

FILMOGRAFIA:

- › 2009 / *Życie w klatce*
najlepszy film eksperymentalny na MFF Sankt-Petersburg Screen (*Rosja*)
- › 2014 / *O miłości: Ira*
pokazy: MFF "Listapad" (*Mińsk, Białoruś*) oraz w MFF Astra 2014 (*Sibiu, Rumunia*)
- › 2014 / *Moi ludzie*
- › 2015 / *Dzień Zwycięstwa*
pokaz pozakonkursowy "After the Union.doc" – MFF "Artdocfest" (*Moskwa, Rosja*)
- › 2016 / *Miejsce miłości*
warsztaty w ramach MFF "Listapad" (*Mińsk, Białoruś*) i Ex Oriente Film Workshop (*Praga, Czechy*), pitching podczas Meeting Point Vilnius (*Wilno, Litwa*).

WYCHOWANIE ARTIOMA >

Artiom przebywa w Bobrujsku, w szkole specjalnej z internatem. Jest zadziornym chłopcem ze zdiagnozowanym lekkim upośledzeniem umysłowym i skomplikowanym losem sieroty. Miejscowy dramaturg, muzyk i działacz charytatywny Walerij Michajłowicz wielką troską i staraniem zasłużył na miłość i przywiązanie Artioma. Z powodu swego inwalidztwa – braku ręki - nie może jednak chłopca adoptować. Ostatnio Artioma wysłano do odległego, położonego w centralnej Białorusi zakładu, gdzie przebywają dzieci z najpoważniejszymi zaburzeniami psychicznymi. Na przełomie lata i jesieni ma się zebrać specjalna komisja medyczna, która może podjąć decyzję o dalszych losach Artioma. Na razie Walerij Michajłowicz nieustannie musi walczyć o swego przybranego syna z nieczułym aparatem biurokratycznym, natomiast Artiom za wszelką cenę stara się przetrwać w nowym zakładzie.

ALEXANDER MIHALKOVICH

Urodzony 17.05.1984 r., w miejscowości Sumy (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2006 / ukończenie studiów magisterskich (analiza informatyczna i marketing w sztuce) Moskiewski Państwowy Uniwersytet Kultury i Sztuki (*Rosja*)
- › 2009 / ukończenie studiów doktoranckich z bibliotekoznawstwa w Państwowym Rosyjskim Centrum Edukacji Bibliotecznej (*Rosja*)
- › 2014 – 2016 / ukończone studia magisterskie, reżyseria filmowa. DocNomads › wspólne zajęcia na 3 europejskich uniwersytetach: LUCA (*Bruksela*), Lusofona (*Lizbona*), SZFE (*Budapeszt*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

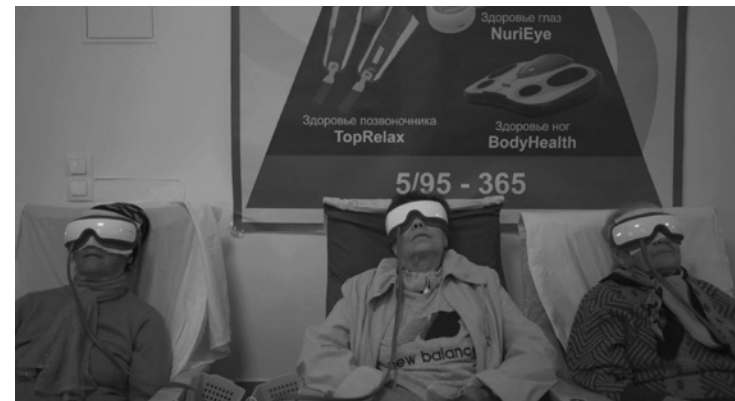
- 2017 / Berlinale Talents Program, GoEast Talents Program
- 2017 / IDFA Academy (projekt “Babcia w morzu zmian”)

Filmografia:

- 2009 / *Klapotski* › film dokumentalny
(pokaz na Festiwalu Filmowym „Bulbamovie” w Warszawie (*Polska 2015*)).
- 2014 / *Dwa* › film dokumentalny
- 2015 / *Keret* › dokument kreatywny
- 2015 / *Czerwony morderca w Brukseli* › krótki film
pokaz na MFF DocFeed (*Eindhoven, Holandia*)
- 2016 / *Biała kartka* › krótki surrealistyczny film
pokaz na MFF „Listapad” (*Mińsk, Białoruś*)
- 2017 / *Przerwać pętlę* › krótki film dokumentalny

BABCIA W MORZU ZMIAN ›

Starsza pani, Ukrainka, mieszka na Krymie. Wszystkie jej dzieci i wnuki przebywają na stałe za granicą, a ona żyje tutaj po swojemu zajmując się swoim zdrowiem, morzem i pogawędkami ze swoimi równie wiekowymi przyjaciółkami. Jednak rosyjska aneksja Krymu zmienia wszystko. Burzy jej zwyczaje i sposób życia, doprowadza do konfliktu z jej dotychczasowymi przyjaciółkami. Starsza pani staje się zakładnikiem konfliktu politycznego, rozważa wyjazd z Krymu. Reżyser – wnuk starszej pani, stara się zrozumieć i opisać kamerą sytuację swojej babci.

DAVID GURGULIA

Urodzony 22.02.1995 r., w Tbilisi (*Gruzja*)

WYKSZTAŁCENIE:

› 2017 / Uniwersytet Teatru i Filmu im. Shota Rustaveli, (*Tbilisi, Gruzja*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

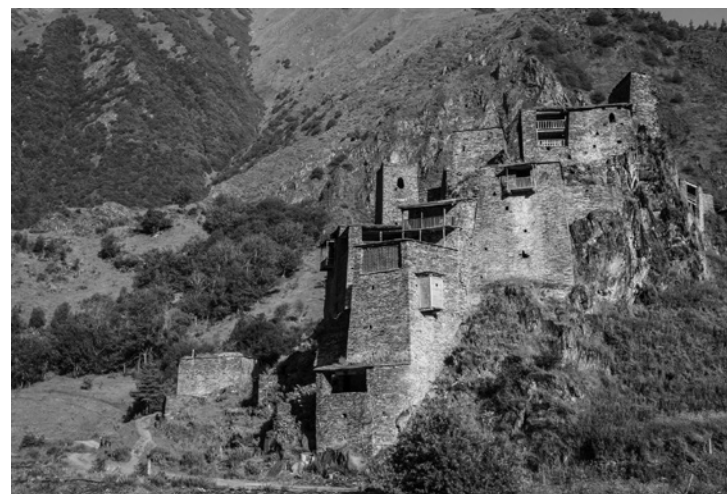
- › realizuje klipy muzyczne i wyborcze, kampanie reklamowe („Magti”, „Double”, „KTW”, „Black Sea Arena – Gruzjińskie Głosy”, „Badagoni”, etc)
- › Olimpiada Młodzieżowa, II reżyser
- › Tbilisoba Koncert Galowy, II reżyser
- › Tydzień Mody Tbilisi producent wykonawczy

FILMOGRAFIA:

- › 2016 / *Gdzieś pomiędzy* › krótki film
- › 2017 / *Bez przykrycia* › krótki film
- › 2017 / *Dialekt* › krótki film

...I INNI ›

Na rozkaz Stalina nieliczna gruzińska grupa etniczna Chewsurów, górali kaukaskich zamieszkujących przygraniczne partie gór w północno-wschodniej Gruzji, została przymusowo przesiedlona na niziny. Stanowiło to akt zemsty za niepodporządkowanie się władzy radzieckiej. Ludność powyżej 60 roku życia zmarła w ciągu roku po przesiedleniu. Nowe siedliska, jak wieś Gamardźweba (Zwycięstwo), okazywały się w praktyce rezerwatami, z których uciec udawało się tylko nielicznym. Region opustoszał. Zdarzenia sprzed 65 lat mają wpływ na życie ludzi po dziś dzień. Przypadek Chewsureti to tylko część bardziej ogólnego problemu. „...I inni” to historia ludzi, którzy pragną wrócić do korzeni i przebudować wyobrażenie o tym, co zwykli nazywać domem.

ANGEL ANGELOV

Urodzony 30.10.1989 r., w Kijowie (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

› Państwowy Kijowski Uniwersytet Teatru, Filmu i Telewizji im. I.K. Karpenko-Kary'ego, reżyseria filmu dokumentalnego (*Ukraina*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

› doświadczenie w realizacji filmów fabularnych, dokumentalnych, społecznych, reklamowych i klipów muzycznych

FILMOGRAFIA:

- › *Brutto – Kapital* › video muzyczne
- › *Siła grawitacji* › krótki film
nagroda dla najlepszego scenariusza filmu krótkometrażowego na festiwalu „Dzie-
sięta muza” w Kijowie (*Ukraina*)
- › *Informatorzy (Insiders)*
(sezon I, 10 odcinków, seria dokumentalna)

KOSMODROM BAJKONUR ›

Dwóch badaczy z Ukrainy, ryzykując własnym życiem, przedostaje się na tajne terytorium Kosmodromu Bajkonur, aby na własne oczy zobaczyć wystrzał rakiety “Sojuz”. Na swojej drodze są narażeni na ekstremalne warunki pogodowe: upał na pustyni sięga 47 stopni. Odwodnienie, głód, wyczerpanie fizyczne i psychiczne to nie jedyne trudności, które spotykają. Gdyby rosyjscy żołnierze ich złapali, trafiliby do więzienia. W tych skrajnie niebezpiecznych warunkach odkrywają w sobie nieznane do tej pory cechy charakteru: wrażliwość, strach, ekscytację. Badanie sekretnej obiektu zmienia się w poznanie samego siebie. Eksplorują zaniedbane wahadłowce kosmiczne “Buran” i “Burja”, raketę nośną “Energia-M” oraz wyrzutnię z której startował Jurij Gagarin. Bajkonur jest najstarszym i największym tego typu wojennym obiektem na świecie. Stał się jednym z symboli konfrontacji kosmicznej ZSRR i USA w czasie zimnej wojny.

EKATERINA MARKAVETS

Urodzona 18.05.1986 r., w Mińsku (*Białoruś*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2004 – 2009 / Białoruski Uniwersytet Państwowy, Wydział Telewizji i Radia, kierunek: audiowizualne środki masowej informacji
- › 2007 – 2008 / Międzynarodowa Organizacja Obywatelska „Internews – Ukraine” (<http://www.internews.us/>) w Kijowie (*Ukraina*). Seminarium poświęcone opracowywaniu tematyki społecznej dla filmu i środków masowego przekazu
- › 2012 / Inter Visitor Leadership Program on Documentary Filmmaking in US, zorganizowane przez Ambasadę USA w Mińsku (*Białoruś*)
- › 2015 / warsztaty dotyczące pracy nad projektami dokumentalnymi pod kierownictwem Victora Aśluka i Jacka Bławuta (*Białoruś*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › 2008 – obecnie / Belsat TV (programy autorskie „Polowanie na cuda”, „Reporter” oraz cykl projektów dokumentalnych „Nieznana Białoruś” i „Ludzkie sprawy”)
- › 2016 – 2017 / organizacja klubu filmu dokumentalnego w Mińsku

FILMOGRAFIA:

- › 2010 / *Dwoje na Łysej Górze* › film dokumentalny
- › 2015 / *200000 obrotów* › film drogi

MIŁOŚĆ NA JEDEN TANIEC ›

Centralna postać filmu, Sasza, to naiwny i nadwrażliwy młodzieniec, który cierpi z powodu samotności i pragnie spotkać prawdziwą miłość. Jest ekscentrycznym tancerzem i kinomanem. Podczas tańca nieustannie zmienia partnerki, a niekiedy nie wzbrania się również zatańczyć z mężczyzną. Podczas zdjęć ekipa zauważa, że Sasza zdaje się czasem nie rozróżniać, kiedy jest z mężczyzną, a kiedy z kobietą. Przyczyny takich zachowań należy szukać w jego dzieciństwie. Reżyserzy decydują się więc zająć w przeszłość, gdy Sasza był jeszcze mały. Jest to możliwe, dzięki bogatemu rodzinnemu archiwum. Stare kasety opowiadają o mamie, która zmarła tragicznie, gdy chłopak miał zaledwie 10 lat. Widzimy też ojca Saszy, poświęcającego czas nowo założonej rodzinie. Widz dowiaduje się, skąd u Saszy tak silna potrzeba bycia kochanym. W poszukiwaniu kompensacji braku miłości rodzicielskiej Sasza gotów jest na wiele. Chce też udowodnić ojcu, że jest nie tylko synem, z którego może być dumny, lecz także prawdziwym mężczyzną. „Miłość na jeden taniec” to próba odnalezienia siebie i osiągnięcia szczęścia.

SERHII MORGUNOV

Urodzony 27.01.1986, w Kijowie (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2003 – 2008 / Akademia Zarządzania › Stosunki Międzynarodowe i Nauki Polityczne
- › 2016 / Københavns Uniwersytet › skandynawski film i telewizja
- › 2017 / “Bird In Flight” kurs fotografii
- › 2016 – obecnie / Nowojorski Instytut Fotograficzny › produkcja filmowa i storytelling

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

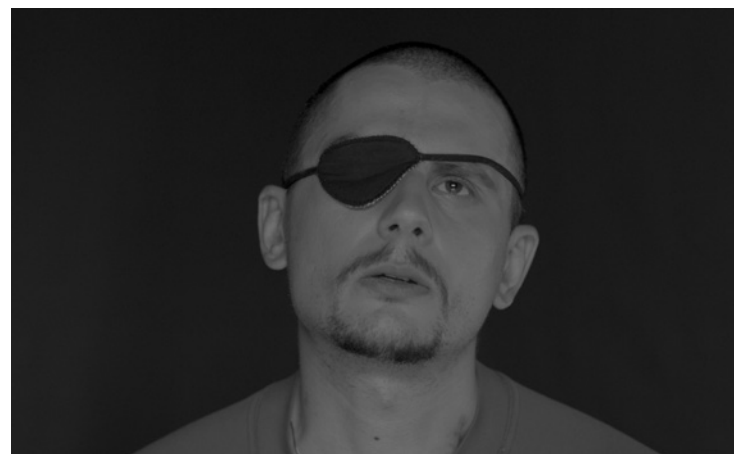
- › 2006 – 2007 / Vinso Media Agencja Reklamowa
- › 2008 – 2015 / 23/32 Films, Pepermint Interactive › producent
- › 2014 – obecnie / wolontariusz w strefie ATO
- › 2017 / wybór na warsztaty Joop Swart prowadzone przez World Press Photo
- › Fotograf › wystawy grupowe i indywidualne

FILMOGRAFIA (OPERATOR):

- › 2016 / *Krym. Jak to było* › reż. Kostyantun Kliatskin
- › 2017 / *Bieg z nożyczkami. Grupy post-punkowe* › reż. Mark R. Wilkins
- › 2017 / *Punkt zwrotny: wojna o demokrację na Ukrainie* › reż. Mark Jonathan Harris, Oles Sanin
- › 2017 / *Dziecko* › reż. Iryna Tsilyk
- › 2017 / *Tayra* › reż. Iryna Tsilyk

OTO JA ›

Film opowiada o weteranach i żołnierzach. Jest zbudowany na rozmowach, w których bohaterowie opisują swoje osobiste historie: dlaczego podjęli decyzję o wyjeździe na front, o byciu żołnierzem, o powrocie do „cywila”, a w niektórych przypadkach – o powrocie na front. Rozmowy są skupione na twarzach, oczach, słowach, emocjach. Film pokazuje przemianę od żołnierza do weterana. Prezentuje także pierwotne przyczyny wyboru bycia żołnierzem oraz efekty wpływu frontowego życia na człowieka. Wiele postaci scala się na ekranie w jednego bohatera, który doświadczył wojny.

OLEKSANDRA CHUPRINA

Urodzona 07.03.1995 r., w Odessie (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › szkoła teatralna w Odessie (*Ukraina*)
- › Państwowy Kijowski Uniwersytet Teatru, Filmu i Telewizji im. I.K. Karpenko-Kary'ego, wydział reżyserii (*Ukraina*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › 2013 / udział w projekcie Babylon 13
- › 2014 – 2015 / praca dla organizacji społecznej „Nowy Donbas”
- › 2015 / reprezentant Ukrainy na warsztatach filmu dokumentalnego w USC School of Cinematic Arts w Los Angeles (*USA*)
- › 2015 / Letnia Szkoła Wyszehradzka w Krakowie (*Polska*)
- › 2017 / „Perła absurdu” › udział w „Młodzi Filmowcy dla Pokoju” w ramach MFF GoEast w Wiesbaden (*Niemcy*)

FILMOGRAFIA:

- › 2014 / *Kobiety wojny* › krótki film (montaż)
- › 2014 / *Bogdanczyk* › krótki film (reżyseria, montaż)
- › 2015 / *Bogdanowe szczęście* (współreżyser)
- › 2015 / *Jak zostaliśmy wolontariuszami* (reżyseria, montaż)
- › 2016 / *Pamiętnik* (reżyseria, montaż)
pokaz konkursowy DocuDays 2017
- › 2016 / *Od zera* › krótki film (reżyseria, montaż)

PERŁA ABSURDU ›

Odessa. Europejskie miasto w poradzieckiej rzeczywistości. Miasto mitów, absurdu oraz mojego pochodzenia. Ze wszystkim, co zostało utracone po 1917 roku. Od tamtej pory wszystko ukryte jest za zasłoną wymuszonego milczenia. Obecnie tylko historyczne budowle stanowią pomost łączący nas z poprzednimi pokoleniami. Ale i to powiązanie jest coraz bardziej zagrożone. Pamiątki architektoniczne zamieniane są w centra bardziej zagrożone. Wędrujemy po mieście, dopatrując się w twarzach kariatyd rysów naszych przodków. Spotykamy wspaniałych ludzi, starających się ratować spuściznę architektoniczną. Może oni też mają ku temu jakieś osobiste powody?

MAXYM RUDENKO

Urodzony 24.06.1975 r., w Nikołajewie (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2005 / uczestnik kursu fotografii na Akademii Fotografii Klasycznej (*Moskwa, Rosja*)
- › 2008 / ukończenie kursu reżyserii w Szkole Filmu i Telewizji (*Moskwa, Rosja*)
- › 2009 / studia języka angielskiego w Międzynarodowej Szkole YMCA (*Montreal, Kanada*)
- › 2015 / Wszechrosyjski Państwowy Uniwersytet Kinematografii, wydział operatorski (*Rosja*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › 2009 – 2010 / Patriot Rental House, telewizja „SITI”, MMG Production, Activision Production” › operator

FILMOGRAFIA:

- › 2008 / *Robiłem to, co chciałem* › reżyseria, zdjęcia
- › 2010 / *On tu był* › zdjęcia
- › 2011 / *Ja+* › zdjęcia
- › 2012 / *Kasta* › zdjęcia
- › 2013 / *Na motywach „Idioty”* › zdjęcia
- › 2014 / *Rozliczenie* › zdjęcia
- › 2016 / *W oderwaniu* › zdjęcia
- › 2017 / *Patrząc w ciemność* › zdjęcia
- › 2017 / *Nikołajew. Jak to było...* › zdjęcia
- › 2017 / *Dzień wolny* › zdjęcia

PORTRET NA TLE GÓR ›

Przez 30 lat Paraska Plitka-Goricwiet, mieszkanka odległej od cywilizacji huculskiej wioski Kryworiwnia, fotografowała ludzi i miejsce, w którym mieszkała. Po jej śmierci fotografie uznano za zaginione. Dwa lata temu przypadkowo odkryłem ich negatywy i zacząłem studiować to archiwum aby zrozumieć co było ważne dla fotografki sprzed lat. Obecne życie we wsi Kryworiwnia płynie tak samo niespiesznie, jak na odnalezionych fotografiach. Do dziś dnia nie ma numerów na domach, a asfalt leży tylko na centralnej, biegnącej przez środek wioski drodze. Za to każdy ma dziś Internet i samochód. Filmując mieszkańców na tle czterech pór roku, próbuję pokazać, na ile zmieniło się ich życie i wartości, które wyznają. Jest to opowieść o duchu miejsca, o ludziach i związkach przeszłości z teraźniejszością, o upływie czasu, który potrafi zmienić wszystko, ale coś jednak pozostawia niezmiennym.

IRYNA STETSENKO

Urodzona 03.04.1976 r., w Kijowie (*Ukraina*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2002 / Państwowy Kijowski Uniwersytet Teatru, Filmu i Telewizji im. I.K. Karpenko-Kary'ego, realizacja dźwięku (*Ukraina*)
- › 2017 / ukończenie Szkoły Realizacji Filmów Dokumentalnych Serhiy'a Bukovsky'ego (*Ukraina*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › producent dźwięku filmów dokumentalnych, praca przy aranżacjach, koncertach i pracach studyjnych,
- › realizacja dźwięku w TV (także podczas programów na żywo)

FILMOGRAFIA:

- › Film *Róże* jest reżyserskim debiutem

RÓŻE ›

Od prawie 5 lat kamera obserwuje siedem delikatnych kobiet ze zwiariowanego, intelektualnego kabaretu „Dakh Daughters”. Od czasu Euromajdanu i wojny na Wschodzie Ukrainy ich popularność gwałtownie wzrasta. Bohaterki obserwowane są od środka, przez ich koleżankę, reżyserkę dźwięku Irynę Stetsenko, która tak mocno odczuła na sobie ich wpływ, że postanowiła być reżyserem filmowym i bohaterką jednocześnie. Siedem indywidualności połączonych w silną kobiecą całość, która daje moc, inspiruje do zmian, miłości, samoświadomości i kreatywności.

MARIA SICHANIN

Urodzona 18.10.1991 r., w Tbilisi (*Gruzja*)

WYKSZTAŁCENIE:

- › 2014 – 2016 / Uniwersytet Teatru i Filmu im. Shota Rustaveli, reżyseria (licencjat i magisterium), (*Tbilisi, Gruzja*)
- › Od 2016 – obecnie / Uniwersytet Teatru i Filmu im. Shota Rustaveli, reżyseria (doktorat), (*Tbilisi, Gruzja*)

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

- › 2012 / kampania TV „PIK” › trzeci asystent reżysera
- › 2015 / kampania TV „Iberia” › reżyser medycznego show „Remisja”
- › 2016 / „Art Boom Studio”; (Rosyjsko-Ukraińska Szkoła Talentów dla Dzieci), nauczyciel › kurs „Mali miłośnicy filmu”
- › Od 2016 – obecnie / asystent profesora na wydziale filmu i telewizji na Uniwersytecie Teatru i Filmu im. Shota Rustaveli (*Tbilisi, Gruzja*)

FILMOGRAFIA:

- › 2011 / *Diagnoza* › film
- › 2012 / *1.1.1.5* › krótki film
- › 2013 / *Niekończący się krok* › krótki film
- › 2014 / *Światła* › krótki film
- › 2014 / *Obserwując Chiny* › projekt dokumentalny “Nowy dom”
- › 2015 / *H.F.F & TAFU* › dokumentalno-fabularny projekt
- › 2016 / *Zagubiony raj* › krótki film
- › 2016 / *Ewolucja Duszy* › krótki film
- › 2016 – obecnie / *Nie rozmawiajmy o nim* › krótki film

366 DNI ›

Bohaterką filmu jest matka reżyserki – poetka, codziennie od dwóch lat pisząca utwory, związane z wydarzeniami z przeszłości lub też uczuciami, których doświadcza. Dzięki tym wierszom przenosimy się w jej wewnętrzny świat, który składa się ze wspomnień: o porwaniu i wywiezieniu z Gruzji przez jej przyszłego męża, o 14-letniej rozłące z córką z powodu wojny rosyjsko-gruzińskiej, o domniemanej ciąży, która stała się chorobą nowotworową. Bohaterka zamknęła się w domu i prawie nie ma kontaktów ze światem zewnętrznym. Jej największym marzeniem jest wydanie tomiku wierszy i wystąpienie przed publicznością. Może dzięki filmowi to marzenie się spełni.

UKRAIŃSCY
PARTNERZY PROJEKTU:

- > Centrum Nowych Technik In-
formacyjnych i Sztuki
Wizualnej (*Kijów*)
- > Międzynarodowy Festiwal
Filmów Dokumentalnych
Docuadys w Kijowie
- > MaGiKa Film (*Kijów*)
- > Kijowski Państwowy Uniwersytet
Teatru, Filmu i Telewizji im.
I. Karpenki-Karego
- > Państwowa Agencja Filmowa
Ukrainy (*Kijów*)

BIAŁORUSCY
PARTNERZY PROJEKTU:

- > Mińska Szkoła Filmowa (*Mińsk*)
- > Galeria „Y” (*Mińsk*)
- > Festiwal Filmowy „Listopad”
(*Mińsk*)

GRUZIŃSCY
PARTNERZY PROJEKTU:

- > Shota Rustaveli Theatre
and Film Georgian State
University (*Tbilisi*)
- > Gruzińskie Narodowe
Centrum Filmowe (*Georgian
National Film Centre, Tbilisi*)
- > Caucasus School of
Journalism and Media
Management (GIPA) (*Tbilisi*)
- > kino “Rustaveli” (*Tbilisi*)
- > “Dom Kina” (*Tbilisi*)

POLSCY
PARTNERZY PROJEKTU:

- > Polski Instytut Sztuki Filmowej
- > Narodowe Centrum Kultury
- > Instytut Adama Mickiewicza
- > Instytut Polski w Kijowie
- > Polski Instytut w Mińsku
- > Ambasada RP w Tbilisi
- > TVP
- > Belsat
- > Szkoła Filmowa w Łodzi
- > Szkoła Wajdy w Warszawie
- > Gdyńska Szkoła Filmowa
- > Studio Filmowe Everest

Organizatorem projektu MŁODA EUROPA 2017 jest FUNDACJA EDUKACJI DOKUMENTALNEJ, której założycielem jest Mirosław Dembiński.

Jego ponad dwudziestoletnie bogate doświadczenie zarówno jako dokumentalisty i producenta filmowego (Studio Filmowe Everest) jak również jego wieloletnia praca dydaktyczna w Szkole Filmowej w Łodzi, wykorzystane zostało w czasie organizacji międzynarodowych projektów filmowo-edukacyjnych „Świat od świtu do zmierzchu 2011-16”, „Młodzi o młodych 2014” i „Młodzi o Ukrainie 2016”, w których wzięło udział wielu wybitnych polskich twórców dokumentalnych. Byli wśród nich: Marcel i Paweł Łozińscy, Jacek Bławut, Jacek Petrycki, Maciej Drygas, Vita Želakeviciute, Wojciech Staroń, Rafał Listopad, Milenia Fiedler, Andrzej Musiał, Andrzej Sapijja, Maria Zmarz-Koczanowicz, Maciej Cuske, Marcin Sauter. Ci sami dokumentaliści, jednocześnie doświadczeni wykładowcy sztuki filmowej (Szkola Filmowa w Łodzi, Szkoła Wajdy w Warszawie, Gdyńska Szkoła Filmowa w Gdyni) będą opiekunami artystycznymi projektu „Młoda Europa 2017”.

Partnerem projektu jest Międzynarodowy Warsztat Filmu Dokumentalnego (www.idw.in.ua), które utworzyła organizacja społeczna Centrum Nowych Technik Informacyjnych i Sztuki Wizualnej w Kijowie. Instytucja ta jest także współzałożycielem i współorganizatorem Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych o Prawach Człowieka Docudays UA (www.docudays.org.ua).

W 2011 roku zrealizowana została pierwsza edycja projektu ŚWIAT OD ŚWITU DO ZMIERZCHU 2011 w Mińsku, Kijowie, Moskwie, Pekinie i Tokio.

Kolejna edycja zrealizowana została w roku 2013 w Tbilisi, Kiszyniowie, Erewaniu i Bydgoszczy, a jeszcze następna w 2014 w Baku, Stambule i Kalkucie. W roku 2015 warsztaty odbyły się w Hawanie i Wrocławiu, a w 2016 w Jerozolimie.

We wszystkich warsztatach bezpośredni udział wzięło ponad 600 studentów: reżyserów, operatorów, kierowników produkcji, dźwiękowców i montażystów. Za każdym razem prowadzący warsztat przez kilka tygodni intensywnie pracowali ze studentami przygotowując filmowy portret miasta. Studenci dzielili się na grupy, z których każda realizowała swoją krótką etiudę, która później stawała się częścią większej całości. Kolektywna praca pod okiem doświadczonych tutorów doprowadzała do takiej konstrukcji poszczególnych części, aby można je było połączyć w jeden, duży, spójny film dokumentalny.

Po zakończeniu warsztatów wszyscy uczestnicy oraz przedstawiciele poszczególnych uczelni podkreślali w jak niezwykłym wydarzeniu brali udział, jak dużo wniosło to do ich edukacji filmowej i jak wpłynęło na rozwój ich osobowości.

Bezpośrednim efektem warsztatów jest 15 jednogodzinnych filmów dokumentalnych – portretów miast. W każdym z tych miast odbyły się pokazy wszystkich filmów zrealizowanych w ramach projektów a także wybranych filmów tutorów stanowiących ważne pozycje polskiej szkoły dokumentu. Wszystkie pokazy cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem. W każdym seansie brało udział kilkuset widzów. Po spotkaniach dochodziło do ciekawych dyskusji na temat różnic i podobieństw czasami bardzo odległych kulturowo krajów. Powstawały interesujące syntezy dotyczące uniwersalnych wartości wspólnych dla wszystkich społeczeństw.

Szczegółowy opis projekty można znaleźć na stronie:

<http://docworld.pl/>

Realizując projekt ŚWIAT OD ŚWITU DO ZMIERZCHU, spotkaliśmy się z wieloma młodymi ludźmi. Mieliśmy doskonałą okazję głęboko wniknąć w ich rzeczywistość, poznać ich problemy. Jesteśmy pod wrażeniem ich wrażliwości, pasji i talentu. To właśnie z tych spotkań zrodził się nasz pomysł MŁODZI O MŁODYCH czyli stworzenia przez młodych filmowców z Polski, Ukrainy i Białorusi autorskich, bardzo osobistych filmów, których bohaterami będą ich rówieśnicy – młodzi ludzie stojący na początku drogi życiowej. Realizacja projektu zbiegła się z wydarzeniami na Euromajdanie i co oczywiste zdominowała tematykę filmów.

Pierwsze spotkanie odbyło się w kwietniu 2014 r. w Kijowie. W atmosferze toczących się wokół historycznych wydarzeń, wdychając dym palonych opon z pobliskiego Majdanu, pracowaliśmy od świtu do zmierzchu, we wspólnym przekonaniu ważnej misji jaką mają do spełnienia filmy, które powstaną w ramach naszego projektu. Mieliśmy okazję zapoznać się z materiałami archiwalnymi autorstwa naszych ukraińskich studentów. Byliśmy pod wrażeniem nie tylko ich treści opisującej wstrząsające wydarzenia z emocjonalnej, bezpośredniej perspektywy, ale także interesującej formy: harmonii kompozycji, ekspresji oświetlenia, dynamiki ruchu.

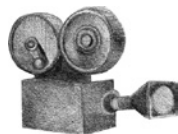
Autorzy przedstawili kilkadziesiąt ciekawych projektów, które podane były gruntownej analizie. Część z nich skierowana była do dalszej dokumentacji i uzupełnień.

Po zakończeniu warsztatu w Kijowie autorzy wybranych projektów dalej pracowali nad ich rozwojem. Powstały pierwsze wersje synopsisów i wybory materiałów filmowych. W trakcie internetowej telekonferencji mieliśmy okazję jeszcze raz omówić aktualny stan projektów. Podczas warsztatu w Warszawie powstały ostateczne wersje scenariuszy i trailery. Ostatniego dnia odbył się pitching, na którym każdy autor dostał 10 minut na prezentację projektu w formie filmowego zwiastuna i osobistego wystąpienia przed grupą redaktorów zamawiających z polskich telewizji i instytucji filmowych. Efektem pitchingu są konkretne deklaracje koprodukcyjne i rozpoczęcie kolejnej fazy projektu: produkcji filmów.

Szczegółowy opis projektu można znaleźć na stronie:

<http://www.mom.org.pl/>

Spośród kilkunastu projektów filmów dokumentalnych będących owocem MŁODZI O MŁODYCH powstały trzy filmy.

ALISA W KRAINIE WOJNY

scenariusz i reżyseria / ALISA KOVALENKO, LUBOV DURAKOVA

Kiedy zaczyna się rewolucja w Kijowie Alisa ma 26 lat. Jest studentką szkoły filmowej, ale przede wszystkim jest Ukrainką. Film przedstawia jej życie od Euromajdanu do wojny na Wschodzie. Jest to emocjonalny dziennik młodej dziewczyny zagubionej w niestabilnym świecie. Żywy obraz jej tragicznych doświadczeń, uczuć i obaw. Alisa dostała się do niewoli separatystów, którzy myśleli że jest szpiegiem ukraińskiej armii.

Jest to także film o miłości Alisy i jej chłopaka – francuskiego dziennikarza Stephana. Czy ich miłość przetrwa tę dramatyczną próbę?

Szczegóły na: www.alisa.org.pl

Film otrzymał dofinansowanie z PISF, IAM, TVP 2 i TVP Belsat. Światowa premiera filmu odbyła się na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Dokumentalnych IDFA w Amsterdamie 2015. Otrzymał nagrody na festiwalach w Meksyku i w Maroku oraz był nominowany do nagrody Międzynarodowego Stowarzyszenia Kobiety Krytyków Filmowych EDA. Film był pokazywany między innymi w Genewie, Brukseli, Zagrzebiu, Warszawie, Moskwie, Kijowie, Vancouver i wielu innych.

KIEDY TEN WIATR USTANIE

scenariusz i reżyseria / ANIELA GABRYEL

Film opowiada o krymsko tatarskiej rodzinie żyjącej na terenie okupowanego Krymu. Cztery osobiste historie skupiają w sobie, jak w soczewce rozległe doświadczenia ludzi żyjących pod presją politycznego reżimu. Trudności, jakie dotykają tę rodzinę, dotyczą szerszej społeczności i wywołują silne emocje. Głównym motywem filmu nie jest jednak reżim sam w sobie, ale jego konsekwencje rzutujące na los zwykłych ludzi, którzy po prostu chcą żyć, kochać i mieć rodzinę.

Szczegóły na: www.windstop.pl

Film otrzymał dofinansowanie z PISF i TVP Belsat. Światowa premiera filmu miała miejsce podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych IDFA 2016 w Amsterdamie, gdzie otrzymał nagrodę ARRI IDFA Best Student Documentary.

PIANO

scenariusz i reżyseria / VITA DRYGAS

Antonetta Mischenko, studentka Konserwatorium Muzycznego w Kijowie, ocaliła pianino niesione na barykady. Tak zaczęła się historia instrumentu, który stał się symbolem pokojowej rewolucji na Ukrainie i zarazem oporu wobec autorytarnej władzy. Losy pianina poznajemy poprzez czwórkę bohaterów – młodą Antonettę, która jako pierwsza zagrała muzykę Chopina i ojczysty hymn na Majdanie; Lyudmilę Chichuk, światowej sławy kompozytorkę; żołnierza Volodimira i Bohdana, zamaskowanego mężczyznę, który odkrywa w sobie miłość do niezwykłego instrumentu.

Film otrzymał dofinansowanie z PISF i TVP Program 2. Otrzymał nagrodę na Krakowskim Festiwalu Filmowym za: "poetyckie i oryginalne spojrzenie na obraz ukraińskiej rewolucji" oraz „Białą Kobrę” Grand Prix Festiwalu Człowiek w Zagrożeniu w Łodzi 2015.

MŁODZI O UKRAINIE to kolejny projekt edukacyjno-filmowy skierowany do młodych filmowców z Ukrainy, dający im szansę na realizację swoich autorskich filmów dokumentalnych.

Tak jak wcześniej zwracaliśmy się do pokolenia młodych ludzi, którzy właśnie wkraczają w swoją dorosłość. Te pytania dla młodych Ukraińców nabierają dzisiaj nowego znaczenia. Jak określić się wobec dramatycznej sytuacji w swojej ojczyźnie. Wybory, których dokonują mają wyjątkową ostrość, stawka często jest bardzo wysoka. Chcieliśmy aby te problemy starali się opisać w swoich filmach.

Tak jak w projekcie „Młodzi o młodych” odbył się cykl warsztatów a finałem była prezentacja scenariuszy i zwiastunów. Jednak tak samo jak wcześniej nie porzuciliśmy naszych studentów na tym etapie. Dołożymy wszelkich starań aby jak najwięcej z pomysłów zostało zrealizowanych, w postaci filmów prezentujących obraz współczesnej Ukrainy. W ten sposób nasi studenci zrealizują też swoje zawodowe aspiracje funkcjonowania w europejskiej przestrzeni medialnej.

*Szczegółowy opis projektu można znaleźć na stronie:
<http://www.youngukraine.eu>*

Spośród projektów będących efektem MŁODZI O UKRAINIE cztery filmy są w produkcji.

GRY DOMOWE

reżyseria / ALISA KOVALENKO

Jest to opowieść o jednym roku z życia Aliny, 20-letniej dziewczyny z przedmieścia Kijowa. Roku, w którym przyjdzie jej doznać wielu nowych doświadczeń niełatwej dorosłości. Alina stawia opór przeciwnościom losu dzięki swojej pasji futbolowej, która pomogła jej z blokowego podwórka przedostać się do młodzieżowej reprezentacji

Ukrainy. Przed osiemnastką Alina została jedną z najlepszych piłkarzek w kraju. Jest jednak zmuszona wrócić do swojej rodziny, matki – alkoholiczki, która po wyjściu z więzienia urodziła dwoje nowych dzieci, młodsze rodzeństwo Aliny, ale nie umiała się o nie zatroszczyć. Sytuacja staje się skrajnie dramatyczna, kiedy matka Aliny umiera w wieku 39 lat. Dziewczyna porzuca treningi aby zaopiekować się młodszym rodzeństwem. Futbol zostaje wyparty przez inne troski. Sytuacja w domu jest coraz gorsza. Ojca dzieciaków wyrzucają z pracy, więc zaczyna więcej pić.

Czy Alina powinna zastąpić matkę swojemu bratu i siostrze? Czy powinna ratować rodzinę, czy też dążyć do samorealizacji w sporcie?

KINOOPERATOR

reżyseria / YURIY SHYLOV

Walentyn jest kinooperatorem. 44 lata przepracował w jednym z najstarszych kin w centrum Kijowa. To jego ostatni rok pracy i pierwszy na emeryturze. Akcja toczy się w kabinie projekcyjnej, z której przez małe okienko widać ekran i toczące się na nim wielkie wydarzenia: miłość, wojnę, politykę. Walentyn jedną ręką włącza aparaturę, drugą wychyla kielicha z kolegą weteranem z Afganistanu. Tańczy z dziewczynami z firmy castingowej, które za ścianą wynajęły pokój

do pracy. Strzyże 80-letniego znajomego, który oszczędza na fryzjerze. Walentyn jest ekscentryczny, energiczny i komunikatywny, jest w centrum uwagi i czuje się wszystkim potrzebny. Trwa to do czasu, gdy w kinie wybucha pożar, a Walentyn musi odejść na emeryturę. Mieszka w starym niewielkim domku na peryferiach Kijowa. Całodobowo opiekuje się swoją przykutą do łóżka matką. Życie nie szczydzi mu trudności, które stara się pokonywać z uśmiechem. Walentyn nie bardzo wie, jak pogodzić się z emeryturą i starością.

WIEŻA ELFÓW

reżyseria / POLINA KELM

Siergiej jest reżyserem z ogromną pasją teatralną. Wierzy, że sztuka może zmieniać świat na lepsze. Obszarem testowania tej możliwości uczynił ostatnio zamknięty zakład psychiatryczny. W ramach terapii zajęciowej pracuje z pacjentami nad wystawieniem baśniowego dramatu „Wieża elfów” napisanego przez jednego z nich. Z ogromną cierpliwością, wnikliwością i wyrozumiałością odnosi się do ich dziwactw i ograniczeń, umiejętnie pobudza w nich pasje twórcze. Nie unika bliskości intelektualnej z pacjentami. Z dobrym skutkiem stara się, by ich kontakty były wzajemnie korzystne. Pozwala, by ich role sceniczne i życiowe przenikały się nawzajem, tworząc konglomerat

osobowości i zacierając granice między światem realnym a fikcyjnym, między normalnością a chorobą psychiczną.

TRZY SIOSTRY

reżyseria / YULIJA HONTARUK

Jest to opowieść o mojej mamie i jej dwóch siostrach. Jest to film o przyjaźni i rozczarowaniach, samotności i starości, o tym, jak czas zmienia ludzi i może zmienić miłość w nienawiść, nawet do własnej siostry. Zmieniło je życie – i dawne przyjaciółki stały się sobie obce. Co doprowadziło do tego, że, będąc już na emeryturze, każda z nich czuje się samotna, zgorzkniała, zapomniana, niepotrzebna? Czy nie powinny raczej wspólnie starać się zaradzić tym odczuciom, wspierać wzajemnie i wspólnie koić własne lęki? Przecież nie stało się nic tak poważnego, by usprawiedliwiać obecną wrogość. Ranią się nawzajem, nie pamiętając, że może nie wystarczyć czasu na przeprosiny. Czy siostry odnajdą nic porozumienia i potrafią sobie nawzajem wybaczyć? Przyjeżdżają na wieś, do domku swego dzieciństwa i tam zaczyna się najciekawsze...

Artystycznymi opiekunami projektu MŁODA EUROPA 2017 są doświadczeni dokumentaliści z Polski, Ukrainy i Gruzji.

OPIEKUNOWIE ARTYSTYCZNI

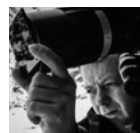

JACEK BŁAWUT /

Wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi oraz Szkoły Wajdy. Od ponad 30 lat realizuje filmy dokumentalne. Zrealizował ok. 30 filmów, najważniejsze to:

1990 / *Nienormalni*
 2004 / *Born Dead*
 2005 / *Szczur w koronie*
 2007 / *Wojownik*
 2008 / *Jeszcze nie wieczór*
 2012 / *Wirtualna wojna*

Otrzymał ponad 60 nagród, wśród nich: Grand Prix Toronto; Srebrne Lwy Gdynia; Złoty i Brązowy Lajkonik Kraków; Nagroda Specjalna Mannheim; Nagroda Specjalna San Sebastian; Biała Kobra Łódź; Grand Prix Kanton, Mannheim Nagroda im. von Sternberga, Grand Prix Tampere

MIROSŁAW DEMBIŃSKI /

Wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi. Od ponad 20 lat realizuje filmy dokumentalne. Zrealizował ok. 30 filmów, najważniejsze to:

1989 / *Pomarańczowa alternatywa*
 1999 / *Ikar*
 2004 / *Zwycięzcy i przegrani*
 2006 / *Lekcja białoruskiego*
 2007 / *Muzyczna partyzantka*
 2012 / *Dzieci Kotana*

Otrzymał ponad 80 nagród, wśród nich: Nagroda Specjalna Amsterdam; Nagroda Specjalna Oberhausen; Nagroda Specjalna Lipsk; Prix Europa Berlin; Brązowy Lajkonik Kraków; Golden Gate San Francisco; Biała Kobra Łódź

JACEK PIOTR BŁAWUT /

Absolwent ASP we Wrocławiu i Szkoły Wajdy, doktorant w Szkole Filmowej w Łodzi. Jest reżyserem i autorem zdjęć filmów dokumentalnych, oraz współautorem scenariuszy filmów fabularnych, najważniejsze to:

2005 / *Eres z Altaju*
 2011 / *Jezioro*
 2012 / *Ja, Głuchy*
 2012 / *Samotność dźwięku*
 2013 / *Szczeniak*
 2016 / *How to Destroy the Tome Machines*
 2017 / *Dzień czekolady*

Otrzymał kilkanaście nagród, wśród nich: nagroda im. Krzysztofa Kieślowskiego w programie ScripTeast za najlepszy scenariusz filmu fabularnego na Festiwalu Filmowym w Cannes, Srebrny Lajkonik Kraków, Nagroda Specjalna Camerimage.

GENNADY KOFMAN/

Wykładowca na Charkowskim Uniwersytecie Państwowym. Od ponad 20 lat realizuje filmy dokumentalne. Zrealizował ponad 20 i wyprodukował ponad 30 filmów, najważniejsze to:

- 2012 / *Poza Euro*
- 2014 / *Tęcza nad pustynią Karakum*
- 2014 / *Vagrish i Czarny Plac*
- 2014 / *Żywy Ogień*
- 2015 / *Dybuk. Rzecz o wędrówce dusz*

Filmy te otrzymały wiele nagród, wśród nich: Nagroda specjalna na Hot Docs, Specjalne wyróżnienie Odessa, Nagroda dla Najlepszego filmu Dokumentalnego Olympia, pokaz na festiwalu w Karlovych Varach, Srebrny Lajkonik Kraków, nagroda FIPRESCI Odessa.

OTAR LITANISHVILI /

Wykładowca Szkoły Filmowej w Tbilisi oraz dziekan Wydziału Filmu i Telewizji. Od ponad 25 lat realizuje filmy dokumentalne, telewizyjne i fabularne. Zrealizował ok. 30 filmów, najważniejsze to:

- 1981 / *Drybling*
- 1984 / *Homo Sapiens w próżni*
- 2000 / *Nieemożliwe dla człowieka, możliwe dla Boga*
- 2002 / *Dobroczynny występ*
- 2004 / *Niebezpieczny wiek*
- 2006 / *To błogosławieństwo spotkać Ciebie*
- 2012 / *Tajemnica złotego runa*

Otrzymał kilkanaście nagród na międzynarodowych festiwalach filmowych.

PAWEŁ ŁOZIŃSKI /

Wykładowca szkół filmowych w Gdyni i Łodzi. W ciągu 20 lat zrealizował kilkanaście filmów dokumentalnych, najważniejsze to:

- 1992 / *Miejsce urodzenia*
- 1996 / *Kratka*
- 1999 / *Taka historia*
- 1999 / *Siostry*
- 2004 / *Między drzwiami*
- 2009 / *Chemia*
- 2013 / *Ojciec i syn*

Otrzymał wiele nagród, wśród nich: Prix Europa Berlin; Nagroda Specjalna Lipsk; Złoty i Srebrny Lajkonik; Złoty Smok Kraków; Biała Kobra Łódź; Złoty Gołąb Lipsk.

WOJCIECH STAROŃ /

Od kilkunastu lat realizuje filmy i zdjęcia do filmów. Jako operator zrealizował ich kilkadziesiąt, najważniejsze to:

- 1998 / *Syberyjska lekcja* › reż. W. Staroń
- 2006 / *Plac Zbawiciela* › reż. K. Krauze
- 2008 / *Jeszcze nie wieczór* › reż. J. Bławut
- 2011 / *Argentyńska lekcja* › reż. W. Staroń
- 2011 / *Nagroda* › reż. P. Markovitch
- 2013 / *Papusza* › reż. J. Kos-Krauze, K. Krauze

Filmy otrzymały wiele nagród, wśród nich: Złota Żaba Camerimage; Srebrny Gołąb Lipsk; Grand Prix Guangzhou; Biała Kobra Łódź; Srebrny Lajkonik Kraków; Grand Prix Cinema du Reel Paryż

WSPÓŁPRACOWNICY PROJEKTU

MIROŚŁAWA DEMBIŃSKA /
konsultacja artystyczna

KATARZYNA ZIARNIK /
koordynator projektu

VICTORIA OGNEVA /
kierownik produkcji

TUTORZY WSPÓŁPRACUJĄCY

MARCEL ŁOZIŃSKI /
Wykładowca w Szkole Wajdy, od prawie 40 lat realizuje filmy dokumentalne, w sumie ok. 40 filmów, które otrzymały ponad 50 nagród.

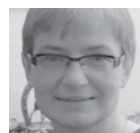
JACEK PETRYCKI /
Od ponad 30 lat realizuje filmy i zdjęcia do filmów (jako operator zrealizował ich ponad 100), otrzymał kilkadziesiąt nagród na festiwalach filmowych.

MARIA ZMARZ-KOCZANOWICZ /
Wykładowca w Szkole Filmowej w Łodzi, od ponad 30 lat realizuje filmy dokumentalne oraz reżyseruje spektakle teatru TV, zrealizowała ich kilkadziesiąt, otrzymała za to wiele nagród.

ANDRZEJ SAPIJA /
Wykładowca i prodziekan Szkoły Filmowej w Łodzi, od ponad 30 lat realizuje filmy dokumentalne oraz reżyseruje spektakle teatru TV, zrealizował ich kilkadziesiąt i otrzymał kilka nagród.

MILENIA FIEDLER /
Wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi, od ponad 20 lat montuje filmy dokumentalne i fabularne za które otrzymała kilkanaście nagród.

RAFAŁ LISTOPAD /
Wykładowca Gdyńskiej Szkoły Filmowej, od kilku lat montuje filmy dokumentalne i fabularne za co był kilkakrotnie nagradzany.

ANDRZEJ MUSIAŁ /
Wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi, realizuje filmy dokumentalne od ponad 20 lat, jako operator zrealizował ich ponad 50 filmów, był wielokrotnie nagradzany.

**FUNDACJA EDUKACJI
DOKUMENTALNEJ**

Fundacja Edukacji Dokumentalnej
Pl. Zwycięstwa 2d/2, 90-312 Łódź
Tel/fax: 42 676 75 41
Tel: 609 333 407
office@doceedu.eu

Projekt współfinansowany przez:

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Projekt graficzny: Jana Kulmatycka

MŁODA
EUROPA

